

- h) w pkt 8 opłatę w wysokości 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł,
 - i) w pkt 9 opłatę w wysokości 10.000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 200.000 zł;
- 8) w art. 21 ustawy:
- a) w pkt 2 opłatę w wysokości 600 zł zastępuje się opłatą w wysokości 30.000 zł,
 - b) w pkt 3 opłatę w wysokości 1200 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł.

§ 2. 1. W sprawach, w których przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia rozpoczęto rozprawę główną lub odroczonej rozprawy nie prowadzi się od początku, wymierza się opłaty według przepisów dotychczasowych; w innych wypadkach odroczenia rozprawy lub ponownego rozpoznania sprawy albo w postępowaniu po uprawomocnieniu się orzeczenia opłaty wymierza się według przepisów tego rozporządzenia.

2. W razie wymierzenia opłaty za pierwszą instancję przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, opłata wymierzona w postępowaniu odwoławczym nie może być wyższa od opłaty, jaka byłaby wymierzona według przepisów dotychczasowych. Od wniosków i próśb złożonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia pobiera się opłaty według przepisów dotychczasowych.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1989 r. w sprawie zmiany wysokości opłat w sprawach karnych (Dz. U. Nr 61, poz. 363).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

262

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1991 r.

w sprawie zasad postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej.

Na podstawie art. 68 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres działania: resortowych komisji orzekających przy ministrze, komisji orzekających przy regionalnych izbach obrachunkowych i Głównej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej, tryb postępowania przed nimi oraz zakres działania rzeczników dyscypliny budżetowej.

§ 2. 1. Resortowe komisje orzekające przy ministrze orzekają w pierwszej instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej:

- 1) w zakresie właściwej części budżetu państwa,
- 2) w podmiotach gospodarczych — w sprawach dotyczących otrzymanej dotacji z budżetu państwa,
- 3) w państwowych jednostkach organizacyjnych dysponujących państwowymi funduszami celowymi,
- 4) w jednostkach organizacyjnych niepaństwowych otrzymujących dotacje w ramach danej części budżetu państwa.

2. Przepisy dotyczące komisji orzekających przy ministrze stosuje się odpowiednio do komisji orzekających przy innych dysponentach wyodrębnionych części budżetu państwa.

3. Właściwa do orzekania w pierwszej instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej przez organy rządowej administracji ogólnej jest Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze-Szefie Urzędu Rady Ministrów.

§ 3. Komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych orzekają w pierwszej instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej:

- 1) w zakresie budżetu gmin,
- 2) w podmiotach gospodarczych w sprawach dotyczących dotacji otrzymanej z budżetu gminy,
- 3) w jednostkach niepaństwowych otrzymujących dotacje z budżetu gminy.

§ 4. 1. Przy organach orzekających działają rzecznicy dyscypliny budżetowej, którymi są:

- 1) przy Głównej Komisji Orzekającej — główny księgowy budżetu państwa,
- 2) przy resortowej komisji orzekającej przy ministrze — główny księgowy budżetu resortu,
- 3) przy komisji orzekającej przy regionalnej izbie obrachunkowej — osoba wyznaczona przez prezesa regionalnej izby obrachunkowej.

2. Do obowiązków rzeczników dyscypliny budżetowej należy:

- 1) składanie pisemnych opinii oraz uczestnictwo w rozprawie,
- 2) składanie propozycji co do rozstrzygnięcia sprawy oraz wniosku o ukaranie,
- 3) wnoszenie środków odwoławczych.

3. Rzecznik dyscypliny budżetowej jest obowiązany do wnoszenia odwołań od postanowień i orzeczeń, jeżeli pozostają one w rażącej sprzeczności z obowiązującymi przepisami, a wymierzona kara jest niewspółmierna do popełnionego czynu.

4. Zastępcą rzecznika dyscypliny budżetowej, o którym mowa w ust. 1, jest pracownik zastępujący głównego księgowego.

5. W razie gdy rzecznik dyscypliny budżetowej w pierwszej instancji nie może wykonywać swojej funkcji w danej sprawie, rzecznik drugiej instancji wyznacza do występowania w tej sprawie innego rzecznika pierwszej instancji bądź funkcję tę pełni osobiście.

§ 5. W postępowaniu w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej stronami są: obwiniony i rzecznik dyscypliny budżetowej jako oskarżyciel.

§ 6. 1. Postępowanie w sprawie o naruszenie dyscypliny budżetowej komisja wszczyna na podstawie pisemnego zawiadomienia, zawierającego dokładne określenie czynu zarzucanego obwinionemu.

2. Organ orzekający w pierwszej instancji może z urzędu wszcząć postępowanie przeciwko osobie współodpowiedzialnej za naruszenie dyscypliny budżetowej, jeżeli osoba ta nie była wymieniona w zawiadomieniu.

§ 7. 1. Kierownik jednostki, w której dokonano naruszenia dyscypliny budżetowej, jest obowiązany złożyć zawiadomienie, o którym mowa w § 6 ust. 1, w miarę możliwości niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości o tym naruszeniu.

2. Jeżeli z jakichkolwiek przyczyn kierownik jednostki nie złożył zawiadomienia, obowiązek ten ciąży na kierowniku jednostki nadrzędnej niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości o tym naruszeniu.

3. Jeżeli naruszenie dyscypliny budżetowej zostało ujawnione w czasie kontroli, organ, który zarządził kontrolę, składa zawiadomienie bezpośrednio do właściwego organu orzekającego.

4. Zawiadomienie może złożyć również rzecznik dyscypliny budżetowej oraz zainteresowana jednostka organizacyjna.

§ 8. Jeżeli z treści zawiadomienia wynika, że nie ma podstaw do wszczęcia postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny budżetowej, przewodniczący komisji orzekającej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania i zawiadamia o tym osobę lub jednostkę, która złożyła zawiadomienie, oraz rzecznika dyscypliny budżetowej.

§ 9. 1. Jeżeli okoliczności przytoczone w zawiadomieniu dają dostateczną podstawę do wszczęcia postępowania, przewodniczący organu orzekającego wyznacza zespół orzekający oraz ustala miejsce i termin rozprawy.

2. W sprawach, w których obwiniony w toku postępowania przed komisją pierwszej instancji złożył na piśmie wyjaśnienia co do stawianych mu zarzutów, a zebrany materiał dowodowy wystarcza do wydania orzeczenia, komisja może wydać — po uzyskaniu pisemnej opinii rzecznika dyscypliny budżetowej — orzeczenie bez przeprowadzenia rozprawy.

§ 10. 1. Po przeprowadzeniu rozprawy zespół orzekający niezwłocznie przystępuje do narady. Podczas narady oprócz członków zespołu orzekającego może być obecny tylko protokolant.

2. Niezwłocznie po zakończeniu narady i po podpisaniu orzeczenia przez członków zespołu orzekającego przewodniczący zespołu ogłasza orzeczenie, które doręcza się stronom. W wyjątkowych wypadkach wydanie i ogłoszenie orzeczenia może nastąpić w terminie późniejszym, nie później jednak niż w ciągu 14 dni po zakończeniu rozprawy.

§ 11. 1. Środkami zaskarżenia są odwołanie i zażalenie.

2. Od orzeczenia stronie przysługuje odwołanie, a na postanowienie — zażalenie.

3. Organ orzekający w drugiej instancji przeprowadza rozprawę również wtedy, gdy odwołanie dotyczy orzeczenia wydanego w trybie § 9 ust. 2.

§ 12. 1. Ukaraný karą pieniężną jest obowiązany do zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa. Do kosztów tych zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, a także koszty oględzin.

2. Koszty postępowania przypadające od kilku ukaranych w jednej sprawie dzieli się między nich w zależności od stopnia przyczynienia się do powstania tych kosztów.

3. Rozstrzygnięcie o kosztach zamieszcza się w orzeczeniu.

4. Można zaniechać wydania rozstrzygnięcia o kosztach w stosunku do ukaranego, jeżeli koszty te nie przekraczają 10.000 zł.

§ 13. 1. Ostateczne orzeczenia i postanowienia kieruje do wykonania jednostka sprawująca obsługę biurową organu orzekającego w pierwszej instancji.

2. Odpis ostatecznego orzeczenia lub postanowienia doręcza się kierownikowi jednostki, w której nastąpiło naruszenie dyscypliny budżetowej, a jeżeli sprawa dotyczy kierownika tej jednostki — kierownikowi jednostki nadrzędnej.

3. Jeżeli po dokonaniu czynu ukarany zmienił miejsce zatrudnienia, odpis orzeczenia o ukaraniu doręcza się kierownikowi jednostki, w której ukarany jest zatrudniony.

4. Odpis ostatecznego orzeczenia o nałożeniu kary dołącza się do akt osobowych pracownika. Po upływie okresu, o którym mowa w art. 64 ust. 3 Prawa budżetowego, odpis tego orzeczenia zostaje z urzędu wyłączony z akt osobowych pracownika i podlega zniszczeniu.

5. Ukaranego karą pieniężną wzywa się do jej uiszczenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. W razie nieuiszczenia kary pieniężnej i kosztów postępowania w terminie, egzekwuje się je w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 14. 1. Przewodniczący komisji orzekającej może odroczyć termin płatności kary pieniężnej i kosztów postępowania lub rozłożyć te należności na raty na czas nie przekraczający jednego roku, jeżeli ukarany wykaże, że natychmiastowa ich egzekucja spowoduje znaczne pogorszenie sytuacji materialnej jego lub jego rodziny.

2. Rozłożenie należności na raty można uchylić, gdy ukarany nie dotrzymał terminu płatności chociażby jednej raty.

§ 15. Minister Finansów sprawuje zwierzchni nadzór nad działalnością organów orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej oraz nadzór nad działalnością Głównej Komisji Orzekającej.

§ 16. 1. Organ nadzoru może, na wniosek stron lub z urzędu, uchylać lub zmieniać ostateczne orzeczenia albo postanowienia, jeżeli są one sprzeczne z prawem lub oczywiście niesłuszne.

2. Uchylenie albo zmiana orzeczenia lub postanowienia na niekorzyść uniewinnionego lub ukaranego nie może nastąpić po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie albo postanowienie stało się ostateczne.

3. Orzeczenia i postanowienia wydane w trybie nadzoru nie podlegają zaskarżeniu.

§ 17. Rzecznik dyscypliny budżetowej przy Głównej Komisji Orzekającej sprawuje nadzór nad działalnością rzeczników dyscypliny budżetowej przy komisjach orzekających w pierwszej instancji.

§ 18. W postępowaniu przed organami orzekającymi w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej stosuje się odpowiednio art. 5—9, art. 10 § 1 pkt 1—4, 5, 7, 9, art. 18, art. 21 § 1, 2, 4, art. 26 § 1 i 3, art. 29—32, 34, 39, 44, 46—51, art. 52 § 1, art. 53—55, 57 i 58, art. 59 § 1, art. 60, art. 63 § 1, art. 77 § 2, art. 78, 79, 81—83, art. 84 § 1 i 2, art. 85, 87, 88, art. 91 § 2, art. 93 § 1, art. 119—125, art. 126 § 1, art. 127, 128, 130—135 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, Nr 43, poz. 151 i Nr 72, poz. 422 oraz z 1991 r. Nr 32, poz. 131).

§ 19. W sprawach wynagrodzeń za udział w rozprawach organów orzekających stosuje się odpowiednio przepisy

dotyczące zasad wynagradzania przewodniczącego i członków zespołu orzekającego oraz protokolanta za udział w posiedzeniach kolegiów do spraw wykroczeń; rzecznikowi dyscypliny budżetowej przysługuje wynagrodzenie w wysokości przewidzianej dla członka zespołu orzekającego.

§ 20. 1. Do czasu powołania komisji orzekających na podstawie niniejszego rozporządzenia działają komisje powołane na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Postępowanie w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej, toczące się na podstawie dotychczasowych przepisów, podlega umorzeniu, jeżeli Prawo budżetowe nie przewiduje odpowiedzialności za takie naruszenie. Prawomocne orzeczenia o karze podlegają wykonaniu.

§ 21. Do czasu wydania odrębnej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych i utworzenia przy nich komisji orzekających, zadania tych komisji wykonują komisje orzekające powołane przy wojewodach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1991 r.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

263

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 27 czerwca 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu zaliczania okresów działalności kombatanckiej i okresów działalności równorzędnej z działalnością kombatancką do okresów zatrudnienia.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zaliczanie okresów, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 2, 3 i 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75), do okresów zatrudnienia, od których zależy przyznanie lub wysokość świadczeń pracowniczych, następuje na wniosek pracownika ubiegającego się o te świadczenia.

2. Przy składaniu wniosku należy dołączyć dokumenty stwierdzające przyznanie uprawnień kombatanckich.

2. W razie gdy pracownik w czasie działalności kombatanckiej wykonywał równocześnie zatrudnienie, to okres tej działalności zalicza się do okresu zatrudnienia warunkującego nabycie świadczeń pracowniczych, jeżeli przy ustalaniu prawa do tych świadczeń nie został zaliczony okres tego zatrudnienia.

§ 3. Warunki przyznawania świadczeń pracowniczych z tytułu zaliczania okresów działalności kombatanckiej oraz ich wysokość określają przepisy o wynagradzaniu, obowiązujące w zakładzie pracy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy ustalaniu świadczeń pracowniczych poczynając od dnia 1 stycznia 1991 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*

264

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 czerwca 1991 r.

w sprawie taksy za czynności komorników.

Na podstawie art. 772 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły oznaczają artykuły Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. 1. Komornik pobiera za dokonywane przezeń czynności opłaty, ryczałt kancelaryjny na pokrycie kosztów prowadzenia biura oraz należności na pokrycie wydatków.

2. Ilekroć przepisy rozporządzenia przewidują obliczanie opłat lub ryczałtu kancelaryjnego od przeciętnego wynagrodzenia, przez wynagrodzenie to rozumie się przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce społecznej za